

UTRECHTSCH E



COURANT.

WOENSDAG;

DEN 24. FEBRUARIJ.

De heer WILLEM DIRK BRAK wordt hij deze opgeroepen, om eene, ten zijne behoefte, ingekomene dispositie, af te halen aan het Militair Bureau, ten Stadhuize.

Utrecht den 20. Februarij 1836.

Namens Heeren Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht.

W. G. v. DYK, L. S.

P U B L I C A T I E.

De Staatsraad, Gouverneur der Provincie Utrecht; Gezien hebbende, de Missive van Zijne Excellentie, den Opperhouthvester voor de Noordelijke Provincien, in dato den 10. Februarij 1836, met betrekking tot het openen der Jagt in dit jaar.

En tevens, ziet hebbende op Art. 41. der wet van den 11. Julij 1814, No. 49, als mede op Zijner Majesteits besluiten van den 5. Julij 1823. (Staatsblad No. 25 en 26).

Gekende, de considerantien van heeren gedeputeerde Staten van de provincie Utrecht;

Brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de opening der jagt op watersnippen in deze Provincie, door den heer Opperhouthvester voornoemd, met overleg van hun Ed. Gr. Achtb. is bepaald op den 16. der maand Maart eersikomende, op het water langs de stranden, oevers van meeren, plassen en rivieren; blijvende dezelve, wat de publieke jagt aanbelangt, gesloten, en in en langs de bosschen, terwijl de sluiting van dezelve jagt op watersnippen wordt vastgesteld op den 15. April aanstaande.

En ten einde niemand eenige onwetendheid hiervan voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt waar zulks te doen gebruikelijk is.

Utrecht den 15. Februarij 1836.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,
L. VAN TOULON.

T U R K I J E.

KONSTANTINOPEL den 27. Januarij.

De winter duurt bij ons met veel gestrengheid voort; men heeft in geen 20 jaren zoo veel van berispen van menschen gehoord als in dezen winter. Slechtig wordt de strenge koude afgewisseld door sneeuw, regen en stormen, welke laatste ook groote ongelukken door achipbreuken veroorzaakt hebben. — De pest is door de koude verdwenen; slechts van tijd tot tijd hoort men van enkele gevallen.

— Door tusschenkomst van Engeland, schijnt eindelijk het geweldadig stelsel der Egyptische regering in Syrië een einde te nemen. Nog vóór de van wege de Porte beloofde firman aan den pacha van Egypte, op verlangen van Engeland, uitgevaardigd is geworden, zijn van Alexandria berigten ontvangen, dat *Mehemed Ali*, op aanzoek van Engeland, maatregelen heeft bevolen, welke gunstig zijn den handel in Syrië. Het schijnt voornamelijk, dat Engeland zich aan de zaken in Syrië gelagen laat liggen; doch als men bedenkt, dat de pacha van Egypte door zijn monopolie den Engelschen handel in Syrië benadeelt, is zulks geen vreemdigheid meer.)

D U I T S C H L A N D.

WEENEN 14. Februarij.

Van wegens de Oostenrijksche regering, is een berg-comité, de heer *Pauliny*, te Konstantinopel aangekomen, om de bergwerken in Turkyë te onderzoeken. Het is bekend, dat de bergen zoo in Europeesch als Aziatisch Turkyë vele edele metalen bevatten, doch ongelukkiglijk verwaarloosd worden. De Sultan zal zich meer daaraan laten gelegen liggen.

— Het gerucht herhaald zich, dat Krakau door Oostenrijksche, Russische en Pruisische troepen zal bezet worden.

— In Gallitië en in eenige streken van Hongarië heerscht de runderpest, waerom men ook in Moravië en in Oostenrijk voor die plaag beducht is.

— De fondsen zijn heden de 5 pCt. 103; 4 pCt. 99½; 3 pCt. 75½; loten 114½; bankactien 1369.

BERLIJN den 15. Februarij.

Het fabriekwezen is in Pruisen zeer bloeiende. In de ijzergieterijen te Sayn heerscht groote drukte; aldaar wordt de heete lucht door de ijzeren blaasbalken met een gunstig gevolg aangewend; waardoor vele steenkolen bespaard worden. De lood- en zilvermijnen bij St. Goar zijn in volle werking. Te Boppard en te Zell zijn nieuwe fabrieken opgericht.

— Het tijdschrift, hetwelk de heer *A. Lewald*, onder den titel *Europa*, heeft uitgegeven, is verboden geworden.

MUNCHEN den 16. Februarij.

Wij hebben brieven uit Smirna van den 19. Januarij. Z. M. de Koning van Beijeren had den 16. Januarij Athene verlaten met het stoomschip *Medea*, en was, na eene vaart van 50 uren, te Smirna aangekomen. De reis van den Koning naar de haven van Smirna zeer verrast, heeft een heel vreemde tijden, had men geen voorstel in die streken van Azië gezien. Z. M. had met veel opmerkzaamheid de omstreken der stad en het oude Tröje in oogenschouw genomen. Z. M. was dien dag van daar weder vertrokken, en zou, na eenige eilanden bezocht te hebben, naar Athene terug keeren, alwaar hij den 21. werd verwacht.

F R A N K R I J K.

PARIJS den 19. Februarij.

Ofschoon de *Moniteur* heden wederom niets napens het ministerie mededeelt, verzekert men, dat het ministerie is benoemd, en morgen zal bekend gemaakt worden.

— Gisteren avond was er aan het garnizoen order gegeven, van elk regiment twee bataillons te leveren; voor de terechtstelling, die dezen morgen heeft plaats gehad. Heden morgen waren al deze troe-

pen, ten getale van 10,000 man, in het geweer; dezelve waren geschaard langs den weg, welken de veroordeelden moesten voorbij gaan, en rondom het plein van St. Jacques, alwaar de terechtstelling plaats had. Alle vensters, zelfs tot de daken, waren met aanschouwers bezet. Men verzekert, dat een venster voor 500 fr. door de Engelschen voor dien morgen gehuurd was.

Om acht ure vertrokken de veroordeelden met drie wagens naar de terechtplaats, te midden van eene troep municipale garden te paard. In den bersten dezer wagens, *panters à salades* genaamd, zaten *Pepin* en de abt *Gallard*, op den tweeden *Morey* met den abt *Grivel*, en op den derde *Fieschi* met den abt *Grivel*. — *Pepin* schreef met een vastestem tegen het volk: »Vuurwel mijne heeren! Ik sterf als slagoffer! Ik ben onschuldig!»

Morey volgde hem; hij werd op eenen stoel gedragen; zijn wezen was koud en ongevoelig; hij gaf slechts onverschilligheid te kennen, toen men hem zijn rok uittrok.

Eindelijk was het de beurt aan *Fieschi*. De Korsikaan verloor zijne koelbloedigheid niet. Zijn aangezicht was echter bleek; hij wandelde op het schavot, en sprak het volk aan, bevestigende de waarheid van zijne bekenenis; hij omhelsde zijnen biechtvader, wierp zijn hoofd op de plank, en de hyl viel.

Om acht ure en tien minuten was alles afgeloopen; elke terechtstelling had slechts twee minuten geduurd. De menigte ging bewogen en stil van de strafplaats terug.

Men zegt, dat mevr. *Pepin* het lijk van haren man verzocht heeft. *Pepin* heeft geen angst laten blijken, en alleen gezegd: »Mijn spijt is, dat ik vrouw en vier kinderen nalaat; de gedachte aan den dood heeft mij nooit doen beven.»

— Uit Bayonne schrijft men van den 15. Februarij!

»Het hoofdkwartier van don *Carlos* is van Mondragon naar Durango overgebracht, alwaar het zich den 12. Feb. bevond. De opperbevelhebber *Eguia* zoude Portugaletta gaan belegeren. — De Christinos hebben een ander plan bevestigd; zij willen de Carlisten van Tolosa verdrijven, ten einde St. Sebastiaan, Guetaria en de geheele streek aan dezen kant Tolosa, daaronder begrepen Biscaya, tot aan de fransche grenzen, te bevrijden. Tot dat einde is de generaal *Cardona* te Bayonne, om met het fransche bestuur te spreken, terwijl hij over fransch grondgebied moet trekken. *Isidore* is tot dat einde met 500 man op Vera en Irun getrokken, terwijl een ander korps door de valei van Ulzama trekt.»

Den 9. Feb. heeft de graaf *Eguia*, opperbevelhebber der Carlisten, een legerberigt uit Balmaceda aan den minister van oorlog gezonden, berigtende, dat de verovering van die stad op de Christinos op dien dag. De Carlisten hebben daarbij 24 doden en 4 gewonden verloren. De bezetting heeft zich gevangen gegeven en is naar het depot van Lazcano vervoerd. De kapitulatie is daarbij gevoegd, volgens welke, de officiers hunne wapens behouden en de soldaten hünne begagie. — Het blijkt, dat de Carlisten reeds bies hadden geschofen en dus met storm de stad hadden kunnen veroveren. *Eguia* deed daarom eene zeer aanneemelijke kapitulatie voorstellen, welke de kommandant der stad, *Guebara*, heeft aangenomen. Door deze verovering wordt aan Bilbao alle hoop ontnomen, om hulp te land te verkrijgen; terwijl voor de Carlisten daardoor de gemeenschap met Kastilië wordt geopend.

— De fondsen waren heden de 5 pCt. 109,60; 3 pCt. 80,70; Napels 99,55; Spanje 47; Diff. 18; Pass. 15½.

PARIJS den 20. Februarij.

Morgen eerst verwacht men de aanstelling van het nieuwe ministerie in den *Moniteur*. De portefeuilles zijn aldus verdeeld: Het presidentschap van den raad en buitenlandsche zaken, den heer *Thiers*; justitie, den heer *Martin* (du Nord); publiek onderwijs den heer *Sauzet*; oorlog, den maarschalk *Maison*; Marine, den admiraal *Duperré*; financiën, den heer *Passy*; koophandel, den heer *Pelet de la Lozère*; binnenlandsche zaken, den heer de *Montalivet*. — Door de benoeming van de heeren *Passy* en *Sauzet*, zijn twee plaatsen van vice-president opengekomen, waarvoor benoemd zullen worden, de heeren *Persil* en *Delessert*.

— Men verzekert, dat acht leden van de negen der commissie wegens de vermindering der 5 pCt. renten tegen het verschuiven van dit voorstel zijn.

— Heden morgen is de heer *Recurt*, die in het proces van April vrijgesproken is, gearresteerd. Men meent, dat zulks ten gevolge is van de bekenenis van *Pepin*; doch hij is gevat als voor drie jaren bij afwezigheid tot gevangenis te zijn veroordeeld.

— Nopens de terechtstelling van *Fieschi*, enz. bevatten onze dagbladen uitvoerige verhalen. Om 7 ure werden *Fieschi*, *Pepin* en *Morey* uit de gevangenis gehaald. *Fieschi* verzocht een glas likeur, en ging toen moedig op de bank zitten, alwaar hem eenen zwarten zijden muts werd opgezet. Toen men zijne handen op den rug bond, klaagde hij, »Wat men hem te sterk bond, en pijn deed.» »Mijn God! zeide hij, ik heb mijn hoofd niet aan de Moscowa gelaten, in plaats van mijn hoofd in mijn land te laten afslaap? ... Doch ik verklaar aan u mijne heeren, die zich hier bevinden, ik heb mijn vaderland eene dienst gedaan, ik heb de waarheid gezegd; ik heb er geen berouw van; ik moet op het schavot tot voorbeeld strekken.»

Eenige oogenblikken, daarna zeide hij: »Mijne heeren, ik neem u tot getuigen, dat ik mijn hoofd legateer aan den heer *Ladvocat*; ik heb het op schrift gezet, en ik denk, dat de wet voor mij is, op dat mijn wil worde gecerbiedigd. Waar is hij, die mijn hoofd zal opbeuren? ... Ik verklaar, dat het hem niet toekomt, dat het voor den heer *Ladvocat* is. ... Ja, mijn hoofd, voor den heer *Ladvocat*. ... mijne ziel aan God, en mijn ligchaam aan de aarde.» — De andere veroordeelden ziende binnen komen, zeide hij met eenen gedwongen lach: »Laat hen voor mij brengen, ik wil hen zien... Hier is mijn feest (banquet).» — *Morey* bleef stil, en sprak geen enkel woord, terwijl *Fieschi* niet ophield met praten. — *Pepin* kwam binnen met eene pijp in den mond, en scheen geheel geveel-

T. UTRECHT, ru L. E. BOSCH, & Co